

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “ทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเป็นผู้ประกอบการ” ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สาขาวิชาที่ศึกษา เพศ อายุ อาชีพของผู้ปกครอง ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างศึกษา และอาชีพที่ทำงานในระหว่างศึกษา มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ และพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 13

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ

ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นว่ามียุทธพลต่อแนวโน้มการเป็นผู้ประกอบการ รายวิชา ชื่อวิชา ที่จะใช้ประโยชน์ในการเป็นผู้ประกอบการ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ ตั้งแต่ตารางที่ 14 ถึงตารางที่ 16

ส่วนที่ 4 ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ประกอบด้วยด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความความคิดเห็น และด้านพฤติกรรมที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 17 ถึงตารางที่ 19

ส่วนที่ 5 ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามเพศ

ประกอบด้วยด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความความคิดเห็น และด้านพฤติกรรมที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามเพศผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 20 ถึงตารางที่ 22

ส่วนที่ 6 ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ระหว่างที่ศึกษา

ประกอบด้วยด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความความคิดเห็น และด้านพฤติกรรมที่มีต่อการ

เป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองระหว่างที่ศึกษา มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 23 ถึงตารางที่ 25

ส่วนที่ 7 ทักษะคตินักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ประกอบด้วยด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความความคิดเห็น และด้านพฤติกรรมที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 26 ถึงตารางที่ 28

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาการบัญชี	101	33.3
สาขาวิชาการตลาด	101	33.3
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	101	33.3
รวม	303	100.0

จากตารางที่ 2 กำหนดผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แต่ละสาขาวิชาคิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	211	69.6
ชาย	92	30.4
รวม	303	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.6 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
18	14	4.5
19	69	22.8
20	124	40.9
21	75	24.8
22	17	5.6
23	4	1.4
รวม	303	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาได้แก่ อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.6 อายุ 18 คิดเป็นร้อยละ 4.5 และอายุ 23 ปี มีเพียงร้อยละ 1.4

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	44	14.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	4.6
ธุรกิจส่วนตัว	61	20.1
ลูกจ้างเอกชน	39	12.9
เกษตรกร	104	34.3
อื่น ๆ*	41	13.6
รวม	303	100.0

หมายเหตุ : * อื่น ๆ ได้แก่ อาชีพแม่บ้าน รับจ้างทั่วไป และกรรมกร

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 20.1 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 14.5 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ อาชีพแม่บ้าน รับจ้างทั่วไป และกรรมกร คิดเป็นร้อยละ 13.6 เป็นลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองระหว่างที่ศึกษา

การมีประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีประสบการณ์	162	53.5
ไม่มีประสบการณ์	136	44.9
ไม่ระบุ/ไม่ตอบ	5	1.6
รวม	303	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองในระหว่างที่ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่ ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และมีผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองในระหว่างที่ศึกษา

อาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	86	53.1
รับจ้าง	86	53.1
ทำงานฝีมือ	20	12.3
ทำการเกษตร	15	9.3
ค้าขาย	25	15.4
อื่น ๆ*	16	9.9
รวม	162	100.0

หมายเหตุ : ร้อยละคำนวณจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองในระหว่างที่ศึกษา จำนวน 162 คน

*อื่น ๆ ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟอาหาร และตัวแทนประกันชีวิต

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ด้วยตนเองในระหว่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาได้แก่ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 15.4 อาชีพทำงานฝีมือ คิดเป็นร้อยละ 12.3 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟอาหาร และตัวแทนประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 9.9 และทำงานอาชีพทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 9.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติในด้านความรู้ ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ	139 (45.9)	120 (39.6)	44 (14.5)
2. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความ ก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน	203 (67.0)	71 (23.4)	29 (9.6)
3. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการ ประกอบอาชีพอิสระ และได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก	203 (67.0)	82 (27.1)	18 (5.9)
4. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่รวดเร็วกว่า อุตสาหกรรมใหญ่	109 (36.0)	150 (49.5)	44 (14.5)
5. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการ ผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการ เปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	113 (37.3)	136 (44.9)	54 (17.8)
6. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่าง งานได้	206 (68.0)	82 (27.0)	15 (5.0)
7. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการช่วยกระจายฐาน ทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่เพียงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง	194 (64.0)	84 (27.7)	25 (8.3)
8. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทาง เศรษฐกิจไปสู่ชุมชนต่าง ๆ แทนที่จะให้ความมั่งคั่ง ตกอยู่ในมือคนกลุ่มน้อย	162 (53.5)	109 (36.0)	32 (10.5)
9. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการใน ท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้ การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องระบบอุตสาหกรรม	177 (58.4)	95 (31.4)	31 (10.2)

ตารางที่ 8 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
10. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ได้หมายความว่าเมื่ออิสระที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบเสมอไป เพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมด้วย เช่น พนักงาน ลูกค้า ผู้จำหน่ายสินค้า เจ้าหนี้ และกฎหมาย เป็นต้น	182 (60.0)	92 (30.4)	29 (9.6)
11. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา	154 (50.8)	125 (41.3)	24 (7.9)
12. ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเองทำงานเพื่อตนเอง และกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ	194 (64.0)	96 (31.7)	13 (4.3)
13. ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไรมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร	188 (62.0)	95 (31.4)	20 (6.6)
14. การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม มีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่	166 (54.8)	112 (37.0)	25 (8.2)
15. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น	183 (60.4)	90 (29.7)	30 (9.9)
16. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม มีกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย	143 (47.2)	126 (41.6)	34 (11.2)
17. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ	142 (46.9)	114 (37.6)	47 (15.5)

ตารางที่ 8 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
18. ธุรกิจขนาดย่อมมักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น	152 (50.1)	106 (35.0)	45 (14.9)
19. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้ เนื่องจากมักมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว	163 (53.8)	105 (34.6)	35 (11.6)
20. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ	193 (63.7)	71 (23.4)	39 (12.9)
21. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมโดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย	170 (56.1)	92 (30.4)	41 (13.5)
22. ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่นตลาดในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้	170 (56.1)	108 (35.7)	25 (8.2)
23. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า	154 (50.8)	121 (39.9)	28 (9.3)
24. ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่า ดังนั้น โอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	129 (42.6)	132 (43.6)	42 (13.8)
25. ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง	120 (39.6)	150 (49.5)	33 (10.9)
26. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง เช่นการบัญชี การจัดซื้อ การโฆษณา การบริหารงานบุคคล การจำหน่าย	142 (46.9)	124 (40.9)	37 (12.2)

ตารางที่ 8 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ ในการเป็นผู้ประกอบการ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
27. ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของจะต้องทำงานตั้งแต่ระดับ คนงานจนถึงระดับผู้บริหาร	169 (55.8)	101 (33.3)	33 (10.9)
28. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ	168 (55.4)	101 (33.3)	34 (11.3)
29. ธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงาน ไว้ได้ เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจ ขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่องความ ก้าวหน้าและการพัฒนาตนเอง	148 (48.8)	110 (36.3)	45 (14.9)
30. ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วย ตนเอง ไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บป่วยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็น เวลานานได้	162 (53.5)	97 (32.0)	44 (14.5)
31. ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจใน ด้านต่างๆ	142 (46.8)	106 (35.0)	55 (18.2)
32. ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสี่ยงในทุกด้านและต้นทุนการ ผลิตต่อหน่วยสูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	148 (48.8)	110 (36.3)	45 (14.9)
รวม	5188 (53.5)	3413 (35.2)	1095 (11.3)

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม โดยทราบเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจคิดเป็นร้อยละ 35.2 และไม่ทราบคิดเป็นร้อยละ 11.3

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา ได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหา

ความก้าวหน้าและพิสูจน์ความสามารถของตน อีกทั้งการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 67.0 เท่ากัน ส่วนที่ทราบว่าการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการช่วยกระจายฐานทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่เพียงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง รวมทั้งผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญ คือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเอง และกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเสมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 64.0 เท่ากัน

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเอง ไม่มีเวลาพักผ่อน และเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บป่วยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้ คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนรองลงมา ได้แก่ ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเองทำงานเพื่อตนเอง และกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเสมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 31.7 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องระบบอุตสาหกรรม รวมทั้งผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไรมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการผลิตสินค้า ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 31.4 เท่ากัน

ทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมา ได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 17.8 และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ คิดเป็นร้อยละ 15.5

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามทัศนคติในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ยความหมาย	ลำดับที่
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด		
1. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความร่ำรวยและมั่งคั่งได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	118 (38.9)	72 (23.8)	89 (29.4)	17 (5.6)	7 (2.3)	3.99 เห็นด้วยมาก	4
2. มีความเชื่อในภาษิตที่ว่า “ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำงานให้ผู้อื่น”	69 (22.8)	64 (21.1)	69 (22.8)	51 (16.8)	50 (16.5)	3.16 เห็นด้วย	16
3. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร	92 (30.4)	84 (27.7)	94 (31.0)	27 (8.9)	6 (2.0)	3.74 เห็นด้วยมาก	10
4. ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้ว ยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น	72 (23.8)	97 (32.0)	95 (31.3)	30 (9.9)	9 (3.0)	3.62 เห็นด้วยมาก	12
5. การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเองโดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอนแต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน	82 (27.1)	98 (32.3)	106 (35.0)	11 (3.6)	6 (2.0)	3.78 เห็นด้วยมาก	9
6. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่างๆ	107 (35.3)	107 (35.3)	74 (24.5)	11 (3.6)	4 (1.3)	3.99 เห็นด้วยมาก	6
7. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง	127 (41.9)	105 (34.7)	58 (19.1)	10 (3.3)	3 (1.0)	4.13 เห็นด้วยมาก	1
8. การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้รับเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ	97 (32.0)	116 (38.3)	75 (24.7)	13 (4.3)	2 (0.7)	4.06 เห็นด้วยมาก	2
9. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ	91 (30.0)	109 (36.0)	77 (25.4)	18 (5.9)	8 (2.7)	3.82 เห็นด้วยมาก	7

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามทัศนคติในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติด้านความคิดเห็น ต่อการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความเห็นด้วย					ค่าเฉลี่ย ความหมาย	ลำดับที่
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วย		
10. การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็น ผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทาง ในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง	103 (34.0)	114 (37.6)	66 (21.8)	18 (5.9)	2 (0.7)	3.97 เห็นด้วยมาก	5
11. หากครอบครัวใดมีผู้ปกครองเป็น ผู้ประกอบการอยู่มีแนวโน้มว่า บุคคลนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ ประกอบการ	69 (22.8)	87 (28.7)	94 (31.0)	38 (12.5)	15 (5.0)	3.51 เห็นด้วยมาก	15
12. การมีส่วนร่วมของครอบครัวใน การขึ้นและลงของกิจการสามารถ ทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้ม แข็งขึ้นอย่างมาก	75 (24.7)	107 (35.3)	91 (30.0)	22 (7.3)	8 (2.7)	3.72 เห็นด้วยมาก	11
13. การเป็นผู้ประกอบการมีความ เป็นอิสระในการเลือกเวลา ทำงานได้ตามความพอใจมาก กว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	83 (27.4)	104 (34.3)	74 (24.4)	26 (8.6)	16 (5.3)	3.79 เห็นด้วยมาก	8
14. การเป็นผู้ประกอบการทำให้ ไม่มี เวลาที่เป็นส่วนตัว	73 (24.1)	85 (28.1)	92 (30.4)	39 (12.8)	14 (4.6)	3.53 เห็นด้วยมาก	14
15. การเป็นผู้ประกอบการไม่ต้อง เสี่ยงกับการตกงาน	80 (26.4)	82 (27.1)	89 (29.4)	35 (11.5)	17 (5.6)	3.56 เห็นด้วยมาก	13
16. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมี ความมั่นใจในความรู้ความ สามารถของตนเอง	105 (34.7)	102 (33.7)	78 (25.7)	14 (4.6)	4 (1.3)	3.95 เห็นด้วยมาก	6
17. หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผล สำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจาก สังคม	117 (38.6)	93 (30.7)	78 (25.7)	13 (4.3)	2 (0.7)	4.04 เห็นด้วยมาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม						3.78 เห็นด้วยมาก	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วย
ในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยของความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก (3.78) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.13) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการ ที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ (4.06) หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จจะได้รับการยอมรับจากสังคม (4.04) การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความร่ำรวย และมั่งคั่งได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (3.99) การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่างๆ (3.99) การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทางในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง (3.97) การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง (3.95) การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ (3.82) การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงาน ได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (3.79) การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเอง โดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอน แต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน (3.78) การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร (3.74) การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการขึ้นและลงของกิจการ สามารถทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก (3.72) ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้วยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น (3.62) การเป็นผู้ประกอบการไม่ต้องเสี่ยงกับการตกงาน (3.56) การเป็นผู้ประกอบการทำให้ไม่มีเวลาที่เป็นส่วนตัว (3.53) และหากครอบครัวใดมีผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบการอยู่มีแนวโน้มว่าบุคคลนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ประกอบการ (3.51) ส่วนทัศนคติที่มีค่าจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีความเชื่อในภาษิตที่ว่า “ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำงานให้ผู้อื่น” (3.16)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	40	13.2
อาจจะเป็นผู้ประกอบการ	80	26.4
ไม่แน่ใจ	153	50.5
อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ	18	5.9
ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	12	4.0
รวม	303	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 26.4 ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการแน่นอนคิดเป็นร้อยละ 13.2 อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.9 และไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้มีความสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

เหตุผลที่ทำให้มีความสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
มีความเป็นอิสระ/ไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร	96	80.0
ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการเป็นลูกจ้าง	87	72.5
ได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบ/สนใจ	82	68.3
ช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีงานทำ/มีรายได้	78	65.0
มีอำนาจในการบริหารงานได้อย่างเต็มที่	73	60.8
กำไรที่ได้รับเป็นของเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว	71	59.2
มีโอกาสดังตัวได้เร็วกว่าการเป็นลูกจ้าง	71	59.2
ได้รับประสบการณ์จากครอบครัว	69	57.5
ถ้าหากธุรกิจประสบความสำเร็จต้องการความยอมรับจากบุคคลรอบข้าง	66	55.0
ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว	65	54.2
ไม่ต้องทำงานเป็นเวลา	55	45.8
ต้องการความมีชื่อเสียงในสังคม	54	45.0
อื่น ๆ*	21	17.5

หมายเหตุ : ร้อยละคำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน และอาจจะเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 120 ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

*อื่น ๆ ได้แก่ ความทำหายความสามารถของตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่มีเหตุผลว่า มีความเป็นอิสระไม่ต้องเป็นลูกจ้างใคร คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาได้แก่ ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการเป็นลูกจ้างคิดเป็นร้อยละ 72.5 ได้ทำในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจคิดเป็นร้อยละ 68.3 ช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีงานทำ/มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 65.0 มีอำนาจในการบริหารงานได้อย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 60.8 กำไรที่ได้รับเป็นของเจ้าของ แต่เพียงผู้เดียว คิดเป็นร้อยละ 59.2 มีโอกาสดังตัวได้เร็วกว่าการเป็นลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 59.2 ได้รับประสบการณ์จากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 57.5 ถ้าหากธุรกิจประสบความสำเร็จต้องการความยอมรับจากบุคคลรอบข้าง คิดเป็นร้อยละ 55.0 ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 54.2 ไม่ต้องทำงาน

เป็นเวลา คิดเป็นร้อยละ 45.8 ต้องการความมีชื่อเสียงในสังคม คิดเป็นร้อยละ 45.0 และที่จะออกไปประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ความทำหายความสามารถของตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้ไม่มีความสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

เหตุผลที่ทำให้ไม่มีความสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดประสบการณ์	137	74.9
ต้องเสี่ยงกับความล้มเหลว	109	59.6
ขาดความมั่นคง	106	57.9
ต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน	85	46.4
กลัวขาดทุน	84	45.9
ไม่มีระยะเวลาในการทำงานแน่นอน	78	42.6
ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	73	60.8
รายรับที่ได้ไม่สม่ำเสมอเท่ากับได้รับเงินเดือน	71	38.8
ไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว	67	36.6
กลัวเงินที่มีอยู่จะหมดไป	63	34.4
มีอำนาจในการบริหารงานได้อย่างเต็มที่	55	30.1
อื่น ๆ*	32	17.5

หมายเหตุ : ร้อยละคำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าไม่แน่ใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน จำนวน 183 ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

*อื่น ๆ ได้แก่ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และไม่กล้าที่จะเสี่ยง

จากตารางที่ 12 พบว่า เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความสนใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ขาดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 74.9 รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาให้ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 60.8 ต้องเสี่ยงกับความล้มเหลว คิดเป็นร้อยละ 59.6 ขาดความมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 57.9 ต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน คิดเป็นร้อยละ 46.4 กลัวขาดทุน คิดเป็นร้อยละ 45.9 ไม่มีระยะเวลาในการทำงานแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รายรับที่ได้ไม่สม่ำเสมอเท่ากับได้รับเงินเดือน

คิดเป็นร้อยละ 38.8 ไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 36.6 กลัวเงินที่มีอยู่จะหมดไป คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีอำนาจในการบริหารงานได้อย่างเต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 30.1 และที่มีเหตุผลเป็นอย่างอื่น ได้แก่ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และไม่กล้าเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพที่สนใจกรณีไม่มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

อาชีพที่สนใจ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานบริษัท	99	54.1
รับราชการ	69	37.7
รัฐวิสาหกิจ	53	29.0
อื่น ๆ*	14	7.7

หมายเหตุ : ร้อยละคำนวณจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าไม่แน่ใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน จำนวน 183 ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

*อื่น ๆ ได้แก่ ศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

จากตารางที่ 13 พบว่า อาชีพที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจที่จะประกอบอาชีพกรณีไม่มีความสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ทำงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาได้แก่ รับราชการ และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 37.7 และ 29.0 ตามลำดับ และอื่น ๆ ได้แก่ ศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป คิดเป็นร้อยละ 7.7

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ยความหมาย	ลำดับที่
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด		
1. หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ศึกษาสามารถเสริมความรู้และความมั่นใจแก่นักศึกษาในการที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการ	105 (34.7)	101 (33.3)	77 (25.4)	17 (5.6)	3 (1.0)	3.94 เห็นด้วยมาก	2
2. ถ้าต้องการจะเป็นผู้ประกอบการครอบครัวญาติ และกลุ่มเพื่อนจะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุน	97 (32.0)	121 (39.9)	65 (21.5)	16 (5.3)	4 (1.3)	3.95 เห็นด้วยมาก	1
3. การเห็นโอกาส ความก้าวหน้าและความสำเร็จของบุคคลต่างๆที่เป็นผู้ประกอบการทำให้นักศึกษาอยากจะเป็นผู้ประกอบการ	86 (28.4)	104 (34.3)	96 (31.7)	14 (4.6)	3 (1.0)	3.84 เห็นด้วยมาก	3
4. การที่สังคมยอมรับในการประกอบอาชีพอิสระมากขึ้นส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ	83 (27.4)	103 (34.0)	80 (26.4)	31 (10.2)	6 (2.0)	3.74 เห็นด้วยมาก	5
5. การที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้งทางด้านแหล่งเงินทุนข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้ประกอบการส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ	77 (25.4)	97 (32.0)	99 (32.7)	25 (8.3)	5 (1.6)	3.71 เห็นด้วยมาก	6
6. ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น	76 (25.1)	93 (30.7)	86 (28.4)	37 (12.2)	11 (3.6)	3.60 เห็นด้วยมาก	7
7. อื่น ๆ*	28 (9.2)	37 (12.2)	27 (8.9)	5 (1.6)	3 (1.0)	3.82 เห็นด้วยมาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม						3.81 เห็นด้วยมาก	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

*อื่น ๆ ได้แก่ การเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจขนาดย่อมในปัจจุบัน

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.78) โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก สามารถเรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ถ้าต้องการจะเป็นผู้ประกอบการ ครอบครัว ญาติ และกลุ่มเพื่อนจะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุน (3.95) รองลงมาได้แก่ หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ศึกษา สามารถเสริมความรู้และความมั่นใจแก่นักศึกษาในการที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการ (3.94) การเห็นโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จของบุคคลต่างๆ ที่เป็นผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาอยากจะเป็นผู้ประกอบการ (3.84) ความคิดเห็นอื่น ๆ ได้แก่ การเติบโตอย่างรวดเร็วของธุรกิจขนาดย่อมในปัจจุบัน (3.82) การที่สังคมยอมรับในการประกอบอาชีพอิสระมากขึ้นส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ (3.74) การที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้งทางด้านแหล่งเงินทุนข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ประกอบการ ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ (3.71) และภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น (3.60)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม
วิชาที่คิดว่ามีความสำคัญต่อการใช้ประโยชน์ต่อการเป็นผู้ประกอบการได้

รายชื่อวิชา	ระดับความสำคัญ						ลำดับที่
	สำคัญ มากที่สุด	สำคัญ มาก	สำคัญ ปานกลาง	สำคัญ น้อย	สำคัญ น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ความหมาย	
1. การบัญชี	151 (49.9)	117 (38.6)	32 (10.5)	1 (0.3)	2 (0.7)	4.35 มาก	3
2. การตลาด/การขาย	149 (49.2)	131 (43.2)	16 (5.3)	6 (2.0)	1 (0.3)	4.38 มาก	2
3. คอมพิวเตอร์	126 (41.6)	128 (42.2)	35 (11.6)	14 (4.6)	0 (0.0)	4.35 มาก	3
4. การจัดการ	100 (33.0)	134 (44.2)	48 (15.9)	17 (5.6)	4 (1.3)	4.18 มาก	4
5. จิตวิทยา	115 (37.9)	153 (50.5)	23 (7.6)	9 (3.0)	3 (1.0)	4.00 มาก	5
6. เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต	154 (50.8)	125 (41.3)	18 (5.9)	4 (1.3)	2 (0.7)	4.18 มาก	4
7. การเงิน	153 (50.5)	118 (38.9)	25 (8.3)	4 (1.3)	3 (1.0)	4.39 มาก	1
8. อื่น ๆ*	4 (1.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	5.00 มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวม						4.35 มาก	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วย
ในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

*อื่น ๆ ได้แก่ วิชาการบริหารงานบุคคล

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวิชาที่มีความสำคัญที่จะใช้ประโยชน์
ในการเป็นผู้ประกอบการมีความสำคัญในระดับมากทุกวิชา โดยวิชาที่มีค่าเฉลี่ยความสำคัญสูงสุด ได้แก่
วิชาการเงิน (4.39) รองลงมาได้แก่ วิชาการตลาด/การขาย (4.38) วิชาการบัญชี (4.35) วิชาคอมพิวเตอร์
(4.35) วิชาการจัดการ (4.18) วิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต (4.18) และวิชาจิตวิทยา (4.00)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อการปรับปรุงเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสิ่งที่ควรปรับปรุง

สิ่งที่ควรปรับปรุง	ระดับการปรับปรุง					ค่าเฉลี่ย ความหมาย	ลำดับที่
	ปรับปรุง มากที่สุด	ปรับปรุง มาก	ปรับปรุง ปานกลาง	ปรับปรุง เล็กน้อย	ไม่ต้อง ปรับปรุง		
1. เพิ่มการสอนหลักสูตรระยะสั้น	115 (38.0)	127 (41.9)	31 (10.1)	12 (4.0)	18 (6.0)	4.17 มาก	7
2. พัฒนาการฝึกงาน	143 (47.2)	120 (39.6)	24 (7.9)	2 (0.7)	14 (4.6)	4.37 มาก	1
3. เพิ่มโครงการฝึกอาชีพภายในโรงเรียน	140 (46.2)	108 (35.6)	38 (12.5)	3 (1.0)	14 (4.7)	4.33 มาก	3
4. ผู้ประกอบการมาให้ความรู้ด้านการประกอบการ	110 (36.3)	142 (46.9)	29 (9.6)	7 (2.3)	15 (4.9)	4.21 มาก	5
5. พัฒนาหลักสูตรด้านการบัญชี	159 (52.5)	102 (33.7)	17 (5.6)	12 (4.0)	13 (4.2)	4.37 มาก	1
6. พัฒนาหลักสูตรด้านการตลาด	118 (38.9)	129 (42.6)	29 (9.6)	13 (4.3)	14 (4.6)	4.18 มาก	6
7. พัฒนาหลักสูตรด้านคอมพิวเตอร์	149 (49.1)	100 (33.0)	29 (9.6)	13 (4.3)	12 (4.0)	4.32 มาก	4
8. พัฒนาวิชาที่เกี่ยวข้องในการเป็นผู้ประกอบการ	138 (45.4)	125 (41.3)	16 (5.3)	12 (4.0)	12 (4.0)	4.35 มาก	2
9. อื่น ๆ*	18 (5.9)	6 (2.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.35 มาก	
ค่าเฉลี่ยรวม						4.29 มาก	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 ปรับปรุงในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 ปรับปรุงในระดับน้อย 2.50 – 3.49 ปรับปรุงในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 ปรับปรุงในระดับมาก 4.50 – 5.00 ปรับปรุงในระดับมากที่สุด

* อื่น ๆ ได้แก่ พัฒนาคู่มือสอน พัฒนาเทคโนโลยี การจำลองการประกอบธุรกิจ และพัฒนาอาคารสถานที่

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าสิ่งที่ควรมีการพัฒนาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยควรปรับปรุงในระดับมาก (4.29) โดยสิ่งที่ควรพัฒนาปรับปรุงที่มีค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับควรปรับปรุงในระดับมาก สามารถเรียงตามลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ควรพัฒนาการฝึกงานและหลักสูตรด้านการบัญชี (4.37 เท่ากัน) รองลงมาได้แก่ พัฒนาวิชาที่เกี่ยวข้องในการเป็น

ผู้ประกอบการ (4.35) เพิ่มโครงการฝึกอาชีพภายในโรงเรียน (4.33) พัฒนาหลักสูตรด้านคอมพิวเตอร์ (4.32) ควรให้ผู้ประกอบการมาให้ความรู้ด้านการประกอบการ (4.21) พัฒนาหลักสูตรด้านการตลาด (4.18) และเพิ่มการสอนหลักสูตรระยะสั้น (4.17)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ส่วนที่ 4 ทักษะคิดของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านเกษตรกรรมสาขาวิชาที่ศึกษา

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเกษตรกรรมสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา									
	การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
1. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ	43 (42.6)	39 (38.6)	19 (18.8)	51 (50.5)	39 (38.6)	11 (10.9)	45 (44.6)	42 (41.6)	14 (13.8)	
2. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน	62 (61.4)	28 (27.7)	11 (10.9)	70 (69.3)	24 (23.8)	7 (6.9)	71 (70.3)	19 (18.8)	11 (10.9)	
3. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก	62 (61.4)	33 (32.7)	6 (5.9)	68 (67.3)	28 (27.7)	5 (5.0)	73 (72.3)	21 (20.8)	7 (6.9)	
4. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่	33 (33.0)	54 (54.0)	13 (13.0)	39 (38.6)	48 (47.5)	14 (13.9)	37 (36.6)	48 (47.5)	16 (15.9)	
5. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	34 (33.7)	46 (45.5)	21 (20.8)	37 (36.6)	48 (47.5)	16 (15.9)	42 (42.0)	42 (42.0)	16 (16.0)	

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จําแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา											
	การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
6. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้	74 (73.2)	24 (23.8)	3 (3.0)	66 (65.0)	30 (30.0)	5 (5.0)	66 (65.0)	28 (28.0)	7 (7.0)	72 (71.3)	22 (21.8)	7 (6.9)
7. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้เกิดกระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง	56 (55.0)	32 (32.0)	13 (13.0)	50 (50.0)	41 (40.0)	10 (10.0)	56 (55.4)	36 (35.6)	10 (10.0)	61 (60.4)	27 (26.7)	12 (11.9)
8. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไปสู่ชุมชนต่าง ๆ แทนที่จะให้ความมั่งคั่งตกอยู่ในมือคนกลุ่มน้อย	61 (60.4)	28 (27.7)	12 (11.9)	51 (50.5)	37 (36.6)	13 (12.9)	65 (64.4)	30 (29.7)	6 (5.9)	62 (61.4)	27 (26.7)	12 (11.9)
9. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้การศึกษากับประชาชนในเรื่อง ของระบบอุตสาหกรรม	62 (61.4)	27 (26.7)	12 (11.9)	59 (58.4)	32 (31.7)	10 (9.9)	61 (60.4)	33 (32.7)	7 (6.9)	62 (61.4)	27 (26.7)	12 (11.9)
10. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ได้หมายความว่ามิอิสระที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบเสมอไป เพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมด้วยเช่น พนักงาน ลูกจ้าง ผู้จำหน่ายสินค้า เจ้าหน้าที่และกฎหมาย เป็นต้น												

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา											
	การบัญชี				การตลาด				คอมพิวเตอร์ธุรกิจ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ		ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ		ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	
11. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา	51 (50.5)	42 (41.6)	8 (7.9)		50 (49.5)	42 (41.6)	9 (8.9)		53 (52.5)	41 (40.6)	7 (6.9)	
12. ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเองทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเสมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ	65 (64.3)	32 (31.7)	4 (4.0)		65 (64.3)	33 (32.7)	3 (3.0)		64 (63.4)	31 (30.7)	6 (5.9)	
13. ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร	67 (67.0)	28 (25.0)	8 (8.0)		61 (60.4)	35 (34.6)	5 (5.0)		59 (58.4)	35 (34.6)	7 (7.0)	
14. การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม มีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่	57 (56.4)	32 (31.7)	12 (11.9)		50 (49.5)	46 (45.5)	5 (5.0)		59 (58.4)	34 (33.7)	8 (7.9)	
15. ผู้ประกอบการขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น	66 (65.4)	26 (25.7)	9 (8.9)		62 (61.4)	27 (26.7)	12 (11.9)		55 (54.5)	37 (36.6)	9 (8.9)	
16. ผู้ประกอบการขนาดย่อม มีกฎระเบียบบังคับต่างๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย	48 (47.5)	41 (40.6)	12 (11.9)		46 (45.5)	45 (44.6)	10 (9.9)		49 (48.5)	40 (39.6)	12 (11.9)	

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา											
	การบัญชี			การตลาด			คอมพิวเตอร์ธุรกิจ					
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ			
17. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ	48 (47.5)	36 (35.7)	17 (16.8)	50 (49.5)	38 (37.6)	13 (12.9)	44 (43.6)	40 (39.6)	17 (16.8)			
18. ธุรกิจขนาดย่อม มักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น	52 (51.5)	32 (31.7)	17 (16.8)	47 (46.5)	44 (43.6)	10 (9.9)	53 (52.5)	30 (29.7)	18 (17.8)			
19. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ขึ้นในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้ เนื่องจากมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว	64 (63.4)	24 (23.8)	13 (12.9)	46 (45.5)	44 (43.6)	11 (10.9)	53 (52.5)	37 (36.6)	11 (10.9)			
20. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ	72 (71.3)	19 (18.8)	10 (9.9)	62 (61.4)	25 (24.8)	14 (13.9)	59 (58.4)	27 (26.7)	15 (14.9)			
21. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมโดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย	64 (63.4)	25 (24.8)	12 (11.8)	49 (48.5)	38 (37.6)	14 (13.9)	59 (58.4)	27 (26.7)	15 (14.9)			
22. ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่น ตลาดในท้องถิ่นได้ท้องถิ่นหนึ่งได้	61 (60.4)	33 (32.7)	7 (6.9)	57 (56.0)	38 (38.0)	6 (6.0)	52 (51.5)	37 (36.6)	12 (11.9)			

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา											
	การบัญชี				การตลาด				คอมพิวเตอร์ธุรกิจ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
23. ผู้ประกอบการขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า	51 (51.0)	41 (41.0)	8 (8.0)	50 (50.0)	43 (42.0)	8 (8.0)	52 (51.5)	37 (36.6)	12 (11.9)			
24. ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่า ดังนั้นโอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	43 (42.6)	44 (43.6)	14 (13.8)	42 (42.0)	46 (45.0)	13 (13.0)	44 (43.6)	42 (41.6)	14 (14.9)			
25. ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยมั่นคง	41 (40.6)	48 (47.5)	12 (11.9)	37 (37.0)	54 (54.0)	9 (9.0)	42 (41.6)	47 (46.5)	12 (11.9)			
26. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง เช่น การบัญชี การจัดซื้อ การโฆษณา การบริหารงานบุคคล และการจำหน่าย เป็นต้น	46 (45.5)	42 (41.6)	13 (12.9)	46 (45.5)	43 (43.0)	12 (12.0)	50 (49.5)	39 (38.6)	12 (11.9)			
27. ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของจะต้องทำงานตั้งแต่ระดับคนงานจนถึงระดับผู้บริหาร	57 (56.4)	32 (31.7)	12 (11.9)	53 (52.4)	38 (37.6)	10 (10.0)	59 (58.4)	30 (29.7)	11 (11.9)			
28. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ	61 (60.4)	31 (30.7)	9 (8.9)	51 (50.5)	38 (37.5)	12 (12.0)	56 (55.4)	32 (31.7)	13 (12.9)			

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา												
	การบัญชี			การตลาด			คอมพิวเตอร์ธุรกิจ						
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	
29. ธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่องของค่าตอบแทนและการพัฒนาตนเอง	53 (52.5)	25 (24.8)	23 (22.7)	45 (44.5)	46 (45.5)	10 (10.0)	50 (49.5)	39 (38.6)	12 (11.9)				
30. ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเองไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่ปั่นป่วนตัวน้อย และมีข้อเจ็บป่วยที่ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้	57 (56.5)	27 (26.7)	17 (16.8)	55 (54.5)	34 (33.5)	12 (11.0)	50 (49.5)	36 (35.6)	15 (14.9)				
31. ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ	43 (42.5)	35 (34.7)	23 (22.8)	47 (46.5)	39 (38.7)	15 (14.9)	54 (53.4)	32 (31.7)	15 (14.9)				
32. ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสี่ยงในทุกด้านและต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	45 (44.5)	37 (36.7)	19 (18.8)	53 (52.5)	33 (32.6)	15 (14.9)	50 (49.5)	40 (39.6)	11 (10.9)				
รวม	1771 (54.8)	1065 (33.0)	396 (12.2)	1681 (52.0)	1223 (37.9)	327 (10.1)	1740 (53.9)	1124 (34.8)	366 (11.3)				

หมายเหตุ : ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 101 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 101 คน และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 101 คน

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 33.0 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 12.2

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง รวมทั้งเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 71.3 เท่ากัน และผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไรมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายาม และความเชี่ยวชาญทางการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 67.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี ไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 47.5 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น และความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.9 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไรมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิด และคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายาม และความเชี่ยวชาญทางการบริหาร ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 8.0 เท่ากัน และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง รวมทั้งธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่นตลาดในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้ คิดเป็นร้อยละ 6.9 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 37.9 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 10.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดี ในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 67.3 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ (65.0) การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง คิดเป็นร้อยละ 65.3

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิต และการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.5 เท่ากัน และการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมมีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่าดังนั้นโอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้ เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่อง ของความก้าวหน้าและการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 45.5 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา และธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 9.0 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 8.0 เท่ากัน และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.8 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 11.3

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมาได้แก่ การ

ประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่ม กล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน คิดเป็นร้อยละ 70.3 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 65.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 46.5 รวมทั้งการประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่า ดังนั้น โอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 42.0 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อม ใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 9.0 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง และการเป็นผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 7.9 เท่ากัน และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ได้หมายความว่ามีความเสี่ยงที่จะทำอะไร ได้ตามใจชอบเสมอไปเพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมด้วยเช่น พนักงาน ลูกค้า ผู้จำหน่ายสินค้า เจ้าหนี้และกฎหมาย เป็นต้น การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจ ทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา รวมทั้งผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 7.0 เท่ากัน

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา		
	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
1. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างควมร่ำรวยและมั่งคั่งได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.03 เห็นด้วยมาก	3.98 เห็นด้วยมาก	3.72 เห็นด้วยมาก
2. มีความเชื่อในถ้อยคำที่ว่า “ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำงานให้ผู้อื่น”	3.39 เห็นด้วย	3.15 เห็นด้วย	2.95 เห็นด้วย
3. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร	3.83 เห็นด้วยมาก	3.85 เห็นด้วยมาก	3.55 เห็นด้วยมาก
4. ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้ว ยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น	3.75 เห็นด้วยมาก	3.71 เห็นด้วยมาก	3.41 เห็นด้วย
5. การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเองโดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอนแต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน	3.92 เห็นด้วยมาก	3.83 เห็นด้วยมาก	3.58 เห็นด้วยมาก
6. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักผู้ต่ออุปสรรคต่างๆ	4.24 เห็นด้วยมาก	3.89 เห็นด้วยมาก	3.83 เห็นด้วยมาก
7. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง	4.40 เห็นด้วยมาก	4.13 เห็นด้วยมาก	3.87 เห็นด้วยมาก
8. การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึ่งพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ	4.09 เห็นด้วยมาก	4.05 เห็นด้วยมาก	4.05 เห็นด้วยมาก
9. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถ	3.94 เห็นด้วยมาก	3.83 เห็นด้วยมาก	3.68 เห็นด้วยมาก
10. การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทางในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง	4.09 เห็นด้วยมาก	3.99 เห็นด้วยมาก	3.84 เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 18 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา		
	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
11. หากครอบครัวใดมีผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบการผู้มีแนวโน้มว่าบุคคลนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ประกอบการ	3.45 เห็นด้วย	3.47 เห็นด้วย	3.60 เห็นด้วย
12. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการขึ้นและลงของกิจการสามารถทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก	3.82 เห็นด้วยมาก	3.84 เห็นด้วยมาก	3.50 เห็นด้วยมาก
13. การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงานได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	3.84 เห็นด้วยมาก	3.74 เห็นด้วยมาก	3.80 เห็นด้วยมาก
14. การเป็นผู้ประกอบการทำให้ไม่มีเวลาที่เป็นส่วนตัว	3.61 เห็นด้วยมาก	3.54 เห็นด้วยมาก	3.44 เห็นด้วย
15. การเป็นผู้ประกอบการไม่ต้องเสี่ยงกับการตกงาน	3.70 เห็นด้วยมาก	3.61 เห็นด้วยมาก	3.38 เห็นด้วย
16. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	4.26 เห็นด้วยมาก	4.02 เห็นด้วยมาก	3.58 เห็นด้วยมาก
17. หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม	4.36 เห็นด้วยมาก	3.98 เห็นด้วยมาก	3.77 เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.92 เห็นด้วยมาก	3.80 เห็นด้วยมาก	3.62 เห็นด้วยมาก

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 101 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 101 คน และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 101 คน

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีมีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.92) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.40) รองลงมาได้แก่ หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม (4.36) และการเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง (4.26)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.80) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.13) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ (4.05) และการเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง (4.02)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.62) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ (4.05) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (3.87) และการเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทาง ในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง (3.84)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความต้องการต่อการเป็นผู้ประกอบการ
จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความต้องการที่จะออกไป ประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	สาขาวิชาที่ศึกษา			รวม
	การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	
เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	13 (12.9)	8 (7.9)	19 (18.8)	40 (13.2)
อาจจะเป็นผู้ประกอบการ	24 (23.8)	31 (30.7)	25 (24.8)	80 (26.4)
ไม่แน่ใจ	56 (55.4)	53 (52.5)	44 (43.6)	153 (50.5)
อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ	5 (5.0)	5 (5.0)	8 (7.9)	18 (5.9)
ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	3 (3.0)	4 (4.0)	5 (5.0)	12 (3.9)
รวม	101 (100.0)	101 (100.0)	101 (100.0)	303 (100.0)

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 23.8 เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 12.9 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.0 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาการตลาด ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 30.7 เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 7.9 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.0 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 4.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพผู้ประกอบการมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 24.8 เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 18.8 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 7.9 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ส่วนที่ 5 ทักษะของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านเกษตร
 ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ด้านเกษตร

	เพศ							
	ชาย				หญิง			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
1. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ	43 (46.8)	36 (39.1)	13 (14.1)	96 (45.5)	84 (39.8)	31 (14.7)		
2. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน	57 (62.0)	27 (29.3)	8 (8.7)	146 (69.1)	44 (20.9)	21 (10.0)		
3. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก	55 (59.8)	29 (31.5)	8 (8.7)	148 (70.2)	53 (25.1)	10 (4.7)		
4. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่	43 (46.7)	34 (37.0)	15 (16.3)	66 (31.3)	117 (55.5)	28 (13.2)		
5. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	41 (44.6)	36 (39.1)	15 (16.3)	72 (34.1)	101 (47.8)	38 (18.1)		
6. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้	55 (59.8)	30 (32.6)	7 (7.6)	153 (72.5)	52 (24.6)	6 (2.9)		
7. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจเศรษฐกิจในพื้นที่ได้พื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือ้อยแห่ง	59 (64.1)	24 (26.1)	9 (9.8)	137 (64.9)	60 (28.4)	14 (6.7)		

ตารางที่ 20 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามเพศ

	เพศ							
	ชาย				หญิง			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
8. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจ่ายอำนาจทางเศรษฐกิจไปสู่ชุมชนต่างๆ แทนที่จะให้ความมั่งคั่งตกอยู่ในมือคนกลุ่มน้อย	49 (53.2)	32 (34.8)	11 (12.0)	115 (54.5)	77 (36.5)	19 (9.0)		
9. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้การศึกษากับประชาชนในเรื่อง ของระบบอุตสาหกรรม	50 (54.3)	31 (33.7)	11 (12.0)	127 (60.2)	64 (30.3)	20 (9.5)		
10. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ได้นับว่ามีความรับผิดชอบที่จะทำอะไรก็ตามใจชอบเสมอไปเพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมด้วยเช่น พนักงาน ลูกจ้าง เจ้าหน้าที่และกฎหมาย เป็นต้น	53 (57.6)	32 (34.8)	7 (7.6)	129 (61.2)	60 (28.4)	22 (10.4)		
11. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่อสาธารณชนของเขา	44 (47.8)	37 (40.2)	11 (12.0)	110 (52.1)	88 (41.7)	13 (6.2)		
12. ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานบริหารมีอรรถาภิธานของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ	50 (54.3)	35 (38.1)	7 (7.6)	144 (68.3)	61 (28.9)	6 (2.8)		
13. ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร	51 (55.5)	36 (39.1)	5 (5.4)	138 (65.4)	59 (28.0)	14 (6.6)		
14. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม มีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของรัฐกิจขนาดใหญ่	52 (56.5)	36 (39.1)	4 (4.4)	114 (54.0)	76 (36.0)	21 (10.0)		

ตารางที่ 20 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จีแนกตามเพศ

	เพศ							
	ชาย				หญิง			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
15. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น	63 (68.5)	22 (23.9)	7 (7.6)	120 (56.9)	68 (32.2)	23 (10.9)		
16. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีกฎและข้อบังคับต่างๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย	46 (50.0)	38 (41.3)	8 (8.7)	97 (46.0)	88 (41.7)	26 (12.3)		
17. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ	49 (53.3)	35 (38.0)	8 (8.7)	93 (44.1)	79 (37.4)	39 (18.5)		
18. ธุรกิจขนาดย่อม มักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น	52 (56.5)	32 (34.8)	8 (8.7)	100 (47.4)	74 (35.1)	37 (17.5)		
19. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้ เนื่องจากมักมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว	51 (55.4)	38 (41.3)	3 (3.3)	112 (53.0)	67 (31.8)	32 (15.2)		
20. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิดซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ	57 (62.0)	24 (26.0)	11 (12.0)	136 (64.5)	47 (22.3)	28 (13.3)		
21. การประกอบธุรกิจขนาดย่อม โดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย	54 (58.7)	29 (31.5)	9 (9.8)	116 (55.0)	63 (29.8)	32 (15.2)		

ตารางที่ 20 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

	เพศ							
	ชาย				หญิง			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
ความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ								
22. ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่น ตลาดในท้องถิ่นได้หรือไม่	45 (48.9)	38 (41.4)	9 (9.7)	126 (59.7)	70 (33.2)	15 (7.1)		
23. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า	47 (51.7)	37 (40.2)	8 (8.8)	110 (52.1)	84 (39.8)	17 (8.1)		
24. ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่า ดังนั้นโอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	50 (54.4)	37 (40.2)	5 (5.4)	80 (37.9)	95 (45.0)	36 (17.1)		
25. ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยมั่นคง	44 (47.8)	40 (43.4)	8 (8.8)	77 (36.5)	110 (52.1)	24 (11.4)		
26. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง เช่น การบัญชี การจัดซื้อ การโฆษณา การบริหารงานบุคคล และการจำหน่าย เป็นต้น	42 (45.6)	38 (41.3)	12 (13.1)	101 (47.9)	86 (40.8)	24 (11.3)		
27. ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของจะต้องทำงานตั้งแต่ระดับจนถึงระดับผู้บริหาร	51 (55.1)	35 (38.1)	6 (6.5)	121 (56.9)	66 (31.6)	24 (11.5)		
28. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ	56 (60.8)	24 (26.1)	12 (13.2)	114 (54.0)	77 (36.5)	20 (9.5)		
29. ธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่องของค่าตอบแทนและการพัฒนาตนเอง	53 (57.1)	33 (36.3)	6 (6.6)	96 (45.5)	77 (36.5)	38 (18.0)		

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามเพศ

	เพศ					
	ชาย			หญิง		
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
30. ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเอง ไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บป่วยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้	58 (62.6)	23 (25.3)	11 (12.1)	105 (49.7)	74 (35.1)	32 (15.2)
31. ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ	55 (59.7)	29 (31.5)	8 (8.7)	88 (41.7)	77 (36.5)	46 (21.8)
32. ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสี่ยงในทุกด้านและต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	57 (61.5)	28 (30.8)	7 (7.7)	93 (43.8)	82 (39.0)	36 (17.1)
รวม	1632 (55.4)	1035 (35.3)	277 (9.4)	3580 (53.0)	2380 (35.2)	792 (11.8)

หมายเหตุ : ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย จำนวน 92 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 35.3 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 9.4

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง คิดเป็นร้อยละ 64.1 การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน รวมทั้งเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว มีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 62.0 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย ไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่นตลาดในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้ และเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ ทุกเรื่อง เช่น การบัญชี การจัดซื้อ การโฆษณา การบริหารงานบุคคล และการจำหน่าย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 41.8 เท่ากัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมมีกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย อีกทั้งเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้เนื่องจากมักมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว คิดเป็นร้อยละ 41.3 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย ไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 16.3 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.1 และความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.3

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 35.3 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 11.8

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาได้แก่

การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 70.1 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน คิดเป็นร้อยละ 69.2

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง ไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 55.2 ส่วนรองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 52.1 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47.6

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง ไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.8 รองลงมาได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ คิดเป็นร้อยละ 18.5 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 18.1

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามเพศ

	เพศ	
	ชาย	หญิง
ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ		
1. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความรู้และมั่งคั่งได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.04 เห็นด้วยมาก	3.85 เห็นด้วยมาก
2. มีความเชื่อในอาชีพที่ว่า “ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำนอกระดาน”	3.60 เห็นด้วยมาก	2.95 เห็นด้วย
3. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร	3.86 เห็นด้วยมาก	3.69 เห็นด้วยมาก
4. ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้ว ยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น	3.68 เห็นด้วยมาก	3.60 เห็นด้วยมาก
5. การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเองโดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอนแต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน	3.84 เห็นด้วยมาก	3.75 เห็นด้วยมาก
6. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่างๆ	3.98 เห็นด้วยมาก	3.99 เห็นด้วยมาก
7. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากกว่าการเป็นลูกจ้าง	3.95 เห็นด้วยมาก	4.21 เห็นด้วยมาก
8. การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ	4.24 เห็นด้วยมาก	3.99 เห็นด้วยมาก
9. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถ	3.91 เห็นด้วยมาก	3.78 เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

	ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ	
	ชาย	หญิง
10. การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทาง ในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง	3.93 เห็นด้วยมาก	3.99 เห็นด้วยมาก
11. หากครอบครัวใดมีผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบการผู้มีแนวโน้มว่าคุณคนนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ประกอบการ	3.68 เห็นด้วยมาก	3.44 เห็นด้วย
12. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการขึ้นและลงของกิจการสามารถทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก	3.82 เห็นด้วยมาก	3.67 เห็นด้วยมาก
13. การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงาน ได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	3.82 เห็นด้วยมาก	3.78 เห็นด้วยมาก
14. การเป็นผู้ประกอบการทำให้ไม่มีเวลาที่เป็นส่วนตัว	3.74 เห็นด้วยมาก	3.44 เห็นด้วยมาก
15. การเป็นผู้ประกอบการไม่ต้องเสี่ยงกับการตกงาน	3.81 เห็นด้วยมาก	3.45 เห็นด้วยมาก
16. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	3.95 เห็นด้วยมาก	3.96 เห็นด้วยมาก
17. หากธุรกิจที่ได้อยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม	3.92 เห็นด้วยมาก	4.07 เห็นด้วยมาก
	3.87 เห็นด้วยมาก	3.69 เห็นด้วยมาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชาย จำนวน 92 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.87) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ (4.24) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความรู้รวยและมั่นคงได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (4.04) และการเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ (3.98)

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.69) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.21) รองลงมาได้แก่ หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม (4.07) การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ และการเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทางในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง (3.99 เท่ากัน)

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพ
เป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

ความต้องการที่จะออกไป ประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	17 (18.5)	23 (10.9)	40 (13.2)
อาจจะเป็นผู้ประกอบการ	17 (30.4)	52 (24.6)	80 (26.4)
ไม่แน่ใจ	35 (38.0)	118 (55.9)	153 (50.5)
อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ	5 (5.4)	13 (6.2)	18 (5.9)
ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	7 (7.6)	5 (2.4)	12 (3.9)
รวม	92 (100.0)	211 (100.0)	303 (100.0)

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายไม่แน่ใจว่าจะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 30.4 ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และอาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.4

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าจะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 24.6 เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 10.9 อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 6.2 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 2.4

ส่วนที่ 6 ทักษะของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำเป็นต่อการปฏิบัติงานเพื่อหารายได้ระหว่างที่ศึกษา

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา							
	มีประสบการณ์				ไม่มีประสบการณ์			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ	ทราบ	ไม่ทราบ
1. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ	89 (54.9)	53 (32.7)	20 (12.4)	48 (35.3)	65 (47.8)	23 (16.9)		
2. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจนความสามารถของตน	112 (69.1)	36 (22.2)	14 (8.7)	88 (64.7)	34 (25.0)	14 (10.3)		
3. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยให้เงินทุนไม่มากนัก	107 (66.0)	46 (28.4)	9 (5.6)	94 (69.1)	33 (24.3)	9 (6.6)		
4. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่	69 (42.6)	74 (45.7)	19 (11.7)	39 (28.7)	73 (53.7)	24 (17.6)		
5. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	69 (42.6)	69 (42.6)	24 (14.8)	42 (31.0)	65 (47.7)	29 (21.3)		
6. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้	115 (71.0)	39 (24.1)	8 (4.9)	87 (64.0)	42 (30.9)	7 (5.1)		
7. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้เกิดกระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง	110 (67.9)	43 (26.5)	9 (5.6)	83 (61.5)	39 (28.9)	13 (9.6)		

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา							
	มีประสบการณ์				ไม่มีประสบการณ์			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ไม่สนใจ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ไม่สนใจ
8. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไปสู่ชุมชนต่าง ๆ แทนที่จะให้ความมั่งคั่งตกอยู่ในมือคนกลุ่มน้อย	98 (60.4)	49 (30.4)	15 (9.2)		62 (45.6)	59 (43.4)	15 (11.0)	
9. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้การศึกษแก่ประชาชนในเรื่องของระบบอุตสาหกรรม	107 (66.0)	44 (27.2)	11 (6.8)		67 (49.3)	49 (36.0)	20 (14.7)	
10. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ให้ความหมายว่าอิสระที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบเสมอไป เพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมด้วยเช่น พนักงานลูกค้า ผู้จำหน่ายสินค้า เจ้าหน้าที่และกฎหมาย เป็นต้น	108 (66.6)	44 (27.2)	10 (6.2)		72 (52.9)	46 (33.8)	18 (13.3)	
11. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา	90 (55.6)	64 (39.5)	8 (4.9)		61 (44.9)	59 (43.4)	16 (11.7)	
12. ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ	103 (63.6)	54 (33.3)	5 (3.1)		88 (64.7)	41 (30.1)	7 (5.2)	
13. ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร	105 (64.8)	45 (27.7)	11 (7.5)		80 (58.8)	48 (35.3)	8 (5.9)	
14. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม มีความแตกต่างมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่	95 (58.6)	59 (36.4)	8 (5.0)		68 (50.0)	51 (37.5)	17 (12.5)	

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
15. ผู้ประกอบการขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับการธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น	108 (66.7)	45 (27.8)	9 (5.5)	72 (52.9)	44 (32.4)	20 (14.7)
16. ผู้ประกอบการขนาดย่อม มีกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย	81 (50.0)	65 (40.1)	16 (9.9)	60 (44.1)	58 (42.6)	18 (13.3)
17. ผู้ประกอบการขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ	81 (50.0)	62 (38.3)	19 (11.7)	59 (43.4)	49 (36.0)	28 (20.6)
18. ธุรกิจขนาดย่อม มักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น	91 (56.2)	48 (29.6)	23 (14.2)	58 (42.6)	57 (41.9)	21 (15.5)
19. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้ เนื่องจากมักมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว	90 (55.5)	56 (34.6)	16 (9.9)	70 (51.5)	48 (35.3)	18 (13.2)
20. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิดซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสัมพันธ์ของธุรกิจ	112 (69.1)	31 (19.1)	19 (11.8)	78 (57.4)	39 (28.6)	19 (14.0)
21. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมโดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย	94 (58.0)	47 (29.0)	21 (13.0)	73 (53.6)	44 (32.4)	19 (14.0)

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จําแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา							
	มีประสบการณ์				ไม่มีประสบการณ์			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ	ทราบ	ไม่ทราบ
22. ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่น ตลาดในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้	96 (59.3)	54 (33.3)	12 (7.4)	70 (51.5)	12 (7.4)	53 (39.0)	12 (9.5)	
23. ผู้ประกอบการขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า	90 (55.9)	57 (35.4)	15 (8.7)	61 (45.5)	13 (8.2)			
24. ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความอยู่รอดน้อยกว่า ดังนั้น โอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	79 (48.8)	67 (41.4)	16 (9.8)	50 (37.0)	25 (17.8)			
25. ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยมั่นคง	73 (45.1)	77 (47.5)	12 (7.4)	46 (34.1)	21 (14.8)			
26. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง เช่น การบัญชี การจัดการ ภาษีณา การบริหารงานบุคคล และการจำหน่าย เป็นต้น	79 (48.8)	66 (40.7)	17 (10.5)	62 (45.6)	18 (14.0)			
27. ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของจะต้องทำงานตั้งแต่ระดับจนถึงระดับผู้บริหาร	95 (58.6)	52 (32.3)	15 (9.2)	72 (53.3)	17 (11.9)			
28. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ	106 (65.4)	43 (26.5)	13 (8.1)	60 (44.8)	21 (14.2)			
29. ธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อน ที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่อง ของความก้าวหน้าและการพัฒนาตนเอง	92 (56.8)	52 (32.1)	18 (11.1)	53 (39.3)	26 (18.5)			

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
30. ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเอง ไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บบ่อยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้	95 (58.6)	50 (30.9)	17 (10.5)	65 (48.1)	45 (33.3)	26 (18.6)
31. ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ	85 (52.5)	58 (35.8)	19 (11.7)	57 (42.2)	45 (33.3)	34 (24.5)
32. ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสี่ยงในทุกด้านและต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	87 (54.0)	55 (34.2)	20 (11.8)	61 (45.2)	52 (38.5)	23 (16.3)
รวม	3011 (58.1)	1704 (32.9)	468 (9.0)	2106 (48.4)	1644 (37.8)	599 (13.8)

หมายเหตุ: ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา จำนวน 162 คน และไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา จำนวน 136 คน
มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 32.9 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 9.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่ม กล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน รวมทั้งเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว มีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 69.1 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจ ไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง คิดเป็นร้อยละ 67.9

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษาไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.7 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 42.6

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษาไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อม มักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น คิดเป็นร้อยละ 14.2 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อม โดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 13.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 37.8 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 13.8

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน และผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็น

นายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 64.7 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 64.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษาไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 51.1 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 47.8

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษาไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงิน ในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 21.3 และผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ คิดเป็นร้อยละ 20.6

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา	
	มีประสบการณ์	ไม่มีประสบการณ์
1. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความสำเร็จและมั่นคง ได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	3.93 เห็นด้วยมาก	3.90 เห็นด้วยมาก
2. มีความเชื่อในคำขวัญที่ว่า “ไม่มีทางที่จะรวยจากการทำงานให้ผู้อื่น”	3.33 เห็นด้วย	2.98 เห็นด้วย
3. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร	3.78 เห็นด้วยมาก	3.74 เห็นด้วยมาก
4. ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้ว ยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น	3.67 เห็นด้วยมาก	3.59 เห็นด้วยมาก
5. การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเอง โดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอนแต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน	3.84 เห็นด้วยมาก	3.70 เห็นด้วยมาก
6. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่างๆ	3.99 เห็นด้วยมาก	4.01 เห็นด้วยมาก
7. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.12 เห็นด้วยมาก	4.14 เห็นด้วยมาก
8. การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ	3.95 เห็นด้วยมาก	4.21 เห็นด้วยมาก
9. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถ	3.84 เห็นด้วยมาก	3.78 เห็นด้วยมาก
10. การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทาง ในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง	3.96 เห็นด้วยมาก	3.97 เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา	
	มีประสบการณ์	ไม่มีประสบการณ์
11. หากครอบครัวได้มีผู้ปกครองเป็นผู้มีแนวโน้มว่าบุคคลนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ประกอบการ	3.60 เห็นด้วยมาก	3.41 เห็นด้วย
12. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการขึ้นและลงของกิจการสามารถทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก	3.70 เห็นด้วยมาก	3.76 เห็นด้วยมาก
13. การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงานได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	3.94 เห็นด้วยมาก	3.60 เห็นด้วยมาก
14. การเป็นผู้ประกอบการทำให้ "ไม่มีเวลาที่เป็นส่วนตัว"	3.55 เห็นด้วยมาก	3.51 เห็นด้วยมาก
15. การเป็นผู้ประกอบการ "ไม่ต้องเสี่ยงกับการตกงาน"	3.58 เห็นด้วยมาก	3.53 เห็นด้วยมาก
16. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	3.94 เห็นด้วยมาก	3.96 เห็นด้วยมาก
17. หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะ "ได้รับการยอมรับจากสังคม"	4.04 เห็นด้วยมาก	4.04 เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.75 เห็นด้วยมาก

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การทำงานระหว่างที่ศึกษา จำนวน 162 คน "ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา จำนวน 136 คน และมีผู้ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน"

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.81) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.12) รองลงมาได้แก่ หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม (4.04) และการเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของการเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ (3.99)

ผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยในระดับมาก (3.75) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจ ที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ (4.21) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการเป็นลูกจ้าง (4.14) และหากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม (4.04)

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพ
เป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา

ความต้องการที่จะออกไป ประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา		รวม
	มีประสบการณ์	ไม่มีประสบการณ์	
เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	21 (13.0)	19 (13.5)	40 (13.2)
อาจจะเป็นผู้ประกอบการ	46 (28.4)	31 (22.0)	77 (25.4)
ไม่แน่ใจ	73 (45.1)	78 (55.3)	151 (49.8)
อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ	13 (8.0)	5 (3.5)	18 (5.9)
ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	9 (5.6)	8 (5.7)	17 (5.6)
รวม	162 (100.0)	141 (100.0)	303 (100.0)

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 28.4 ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 13.0 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 8.0 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างที่ศึกษา ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 22.0 ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และอาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 3.5

ส่วนที่ 7 ทักษะคตินักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการจำแนกตามอาชีพผู้ประกอบการ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ประกอบการ

	อาชีพผู้ประกอบการ							
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/สุก้าง				ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกรรมอื่นๆ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
1. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ	51	31	15	88	89	29		
	(52.5)	(32.0)	(15.5)	(42.7)	(43.2)	(14.1)		
2. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจนความสามารถของตน	57	32	8	146	39	21		
	(58.8)	(33.0)	(8.2)	(70.9)	(18.9)	(10.2)		
3. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดีในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยไม่ใช้เงินทุน ไม่นานัก	57	35	5	146	47	13		
	(58.7)	(36.1)	(5.2)	(70.9)	(22.8)	(6.3)		
4. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่	42	44	11	67	106	33		
	(43.3)	(45.4)	(11.3)	(32.5)	(51.5)	(16.0)		
5. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	42	37	18	71	99	36		
	(43.3)	(38.1)	(18.6)	(34.5)	(48.0)	(17.5)		
6. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหาการว่างงานได้	66	28	3	140	54	12		
	(68.0)	(28.9)	(3.1)	(68.0)	(26.2)	(5.8)		
7. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง	110	43	9	83	39	13		
	(67.9)	(26.5)	(5.6)	(61.5)	(28.9)	(9.6)		

ตารางที่ 26 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

	อาชีพผู้ปกครอง							
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง				ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร/อื่น ๆ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
8. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจ่ายอำนาจทางเศรษฐกิจ ไปสู่ชุมชนต่าง ๆ แทนที่จะให้ความมั่งคั่งตกอยู่ในมือคนกลุ่มน้อย	54 (55.7)	33 (34.0)	10 (10.3)	108 (52.4)	76 (36.9)	22 (10.7)		
9. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นมีฐานะทางสังคมที่ดีขึ้น และเป็นแหล่งที่ให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่อง ของระบบอุตสาหกรรม	56 (57.7)	29 (29.9)	12 (12.4)	121 (58.7)	66 (32.1)	19 (9.2)		
10. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่อิสระแต่ไม่ได้หมายความว่าอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบเสมอไป เพราะต้องปฏิบัติตามความต้องการของบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมด้วยเช่น พนักงาน ลูกค้า ผู้จำหน่ายสินค้า เจ้าหน้าที่และกฎหมาย เป็นต้น	60 (61.9)	30 (30.9)	7 (7.2)	122 (59.2)	62 (30.1)	22 (10.7)		
11. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมต้องเป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของเขา	54 (55.7)	35 (36.1)	8 (8.2)	100 (48.5)	90 (43.7)	16 (7.8)		
12. ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ	64 (66.0)	28 (28.9)	5 (5.2)	130 (63.1)	68 (33.0)	8 (3.9)		
13. ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพการตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร	64 (66.0)	27 (27.8)	6 (6.2)	124 (60.2)	68 (33.0)	14 (6.8)		
14. การเป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม มีความคล่องตัวมากกว่าการเป็นพนักงานของธุรกิจขนาดใหญ่	58 (59.8)	36 (37.1)	3 (3.1)	108 (52.4)	76 (36.9)	22 (10.7)		

ตารางที่ 26 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

	อาชีพผู้ปกครอง							
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง				ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร/กรรมอื่น ๆ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
15. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมใช้เวลาในการทำงานให้กับธุรกิจของตนเองมากกว่าใช้เวลาทำงานให้ผู้อื่น	57 (58.8)	32 (33.0)	8 (8.2)	126 (61.2)	58 (28.1)	22 (10.7)		
16. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ที่จำกัดการกระทำน้อยกว่าและตนเองยังสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นและไม่ต้องปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรที่ตนเองไม่เห็นด้วย	57 (58.7)	31 (32.0)	9 (9.3)	86 (41.7)	95 (46.1)	25 (12.2)		
17. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ	58 (59.8)	24 (24.7)	15 (15.5)	84 (40.8)	90 (43.7)	32 (15.5)		
18. ธุรกิจขนาดย่อม มักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น	57 (58.8)	27 (27.8)	13 (13.4)	95 (46.1)	79 (38.3)	32 (15.5)		
19. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์และรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานที่สามัคคีกลมเกลียวกันกับพนักงานของเขาได้ เนื่องจากมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว	59 (60.8)	29 (29.9)	9 (9.3)	104 (50.5)	76 (36.9)	26 (12.6)		
20. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิดซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ	66 (68.0)	21 (21.6)	10 (10.3)	127 (61.6)	50 (24.3)	29 (14.1)		
21. การประกอบธุรกิจขนาดย่อม โดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย	64 (66.0)	24 (24.7)	9 (9.2)	106 (51.5)	68 (33.0)	32 (15.5)		

ตารางที่ 26 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ประกอบการ

	อาชีพผู้ประกอบการ							
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง				ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร/อื่น ๆ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่ทราบ
22. ธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่น ตลาดในท้องถิ่นได้หรือไม่	50 (51.5)	40 (41.3)	7 (7.2)	120 (58.2)	68 (33.0)	18 (8.8)		
23. ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้ง่าย ทำให้สามารถผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ ออกสู่ตลาดได้ดีกว่า	56 (57.7)	37 (38.2)	4 (4.1)	98 (47.5)	84 (40.8)	24 (11.7)		
24. ธุรกิจขนาดย่อมมีโอกาสของความยืดหยุ่นน้อยกว่า ดังนั้นโอกาสของการได้รับเงินทุนและสินเชื่อจึงมีน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	48 (49.5)	37 (38.1)	12 (12.4)	81 (39.3)	95 (46.1)	30 (14.6)		
25. ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยมั่นคง	42 (43.3)	47 (48.5)	8 (8.2)	78 (37.8)	103 (50.0)	25 (12.2)		
26. เจ้าของธุรกิจขนาดย่อมจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง เช่น การบัญชี การจัดซื้อ การโฆษณา การบริหารงานบุคคล และการจำหน่าย เป็นต้น	47 (48.5)	39 (40.2)	11 (11.3)	95 (46.1)	85 (41.3)	26 (12.6)		
27. ในธุรกิจขนาดย่อมเจ้าของจะต้องทำงานตั้งแต่ระดับคนงานจนถึงระดับผู้บริหาร	57 (58.7)	34 (35.1)	6 (6.2)	112 (54.3)	67 (32.5)	27 (13.2)		
28. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดย่อมมีความสัมพันธ์กับความถี่ทางการบริหารของเจ้าของธุรกิจ	56 (57.7)	29 (29.9)	12 (12.4)	112 (54.3)	72 (35.0)	22 (10.7)		
29. ธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่องของความสัมพันธ์และการพัฒนาตนเอง	52 (53.6)	35 (36.1)	10 (10.3)	96 (46.6)	75 (36.4)	35 (17.0)		

ตารางที่ 26 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนตามอาชีพผู้ประกอบการ

ความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ประกอบการ					
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ถูกจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกรรมอื่น ๆ			
	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ทราบ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ
30. ผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเอง ไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บบ่อยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้	56 (57.7)	26 (26.8)	15 (15.5)	106 (51.5)	71 (34.5)	29 (14.0)
31. ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ	59 (60.8)	25 (25.8)	13 (13.4)	83 (40.3)	81 (39.3)	42 (20.4)
32. ธุรกิจขนาดย่อมมีความเสี่ยงในทุกด้านและต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงกว่าธุรกิจขนาดใหญ่	60 (61.9)	26 (26.8)	11 (11.3)	88 (42.7)	84 (40.8)	34 (16.5)
รวม	1836 (57.9)	1031 (32.6)	302 (9.5)	3351 (51.4)	2380 (36.5)	790 (12.1)

หมายเหตุ : อาชีพผู้ประกอบการ ได้จัดกลุ่มใหม่ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่รายได้ประจำ ประกอบด้วยอาชีพรับราชการ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และถูกจ้าง จำนวน 97 คน และกลุ่มที่ไม่มีรายได้ประจำ ประกอบด้วยอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ จำนวน 206 คน

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ ในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 57.9 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 32.6 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 9.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยแก้ปัญหา การว่างงานได้ และเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมสามารถสร้างสรรค์ความสัมพันธ์กับลูกค้าเป็นการเฉพาะตัวได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีคุณค่าต่อความสำเร็จของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 68.0 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วยกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจไม่ให้กระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวหรือน้อยแห่ง คิดเป็นร้อยละ 67.9 ผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ ผู้ประกอบการจะมีรายได้หรือกำไร มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพ การตัดสินใจ ความพยายามและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมโดยเฉพาะเจ้าของคนเดียวสามารถจัดตั้งได้ง่าย คิดเป็นร้อยละ 66.0 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างไม่แน่ใจ ต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อยจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.5 และธุรกิจขนาดย่อมสามารถประกอบกิจการอยู่ในตลาดขนาดเล็ก เช่นตลาดในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้ คิดเป็นร้อยละ 12.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างไม่ทราบ ต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิค การผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมมีส่วนช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถทำงานในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ และผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อมจะต้องทำงานส่วนใหญ่ด้วยตนเองไม่มีเวลาพักผ่อนและเวลาที่เป็นส่วนตัวน้อย และเมื่อเจ็บป่วยก็ไม่สามารถหยุดงานติดต่อกันเป็นเวลานานได้ คิดเป็นร้อยละ 15.5 เท่ากัน และ ธุรกิจขนาดย่อมมักจะมีระดับการบริหารเพียงระดับเดียว ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของและพนักงานง่ายขึ้น รวมทั้งธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.4 เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาได้แก่ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 36.5 และไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 12.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ มีความรู้ความเข้าใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีความคิดริเริ่มกล้าเสี่ยง แสวงหาความก้าวหน้า และพิสูจน์ความสามารถของตน และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมเป็นช่องทางที่ดี ในการประกอบอาชีพอิสระและได้ทำงานที่ตนเองภูมิใจ โดยใช้เงินทุนไม่มากนัก คิดเป็นร้อยละ 70.9 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมช่วย แก้ปัญหาการว่างงานได้ คิดเป็นร้อยละ 68.0 และผู้ประกอบการมีสิ่งจูงใจที่สำคัญคือ การที่ได้เป็นนายตนเอง ทำงานเพื่อตนเองและกำไรที่ได้จากการดำเนินงานเปรียบเหมือนรางวัลของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 63.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ ไม่แน่ใจต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง การประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้ผลผลิตที่เร็วกว่าอุตสาหกรรมใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดย่อมมีฐานะทางการเงินไม่ค่อจะมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 50.0 และการประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 48.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ ไม่ทราบต่อการเป็นผู้ประกอบการ 3 อันดับแรกในเรื่อง ธุรกิจขนาดย่อมไม่มีเงินในการทำวิจัยทางธุรกิจ ในด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.4 รองลงมาได้แก่ การประกอบธุรกิจขนาดย่อมสามารถปรับเทคนิคการผลิตและการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ได้ดีกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 17.5 และธุรกิจขนาดย่อมมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถรักษาพนักงานไว้ได้ เนื่องจากโอกาสของการเลื่อนตำแหน่งในธุรกิจขนาดย่อมมีจำกัด ไม่มีสัญญาที่ชัดเจนในเรื่องของความก้าวหน้าและการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว/ เกษตรกร/อื่น ๆ
1. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความร่ำรวยและมั่งคั่งได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.21 เห็นด้วยมาก	3.77 เห็นด้วยมาก
2. มีความเชื่อในภาษิตที่ว่า “ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำงานในผู้อื่น”	3.60 เห็นด้วยมาก	2.96 เห็นด้วย
3. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร	4.11 เห็นด้วยมาก	3.57 เห็นด้วยมาก
4. ถ้าเป็นผู้ประกอบการแล้ว ยินดีที่รับความเสี่ยงจากการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น	3.96 เห็นด้วยมาก	3.47 เห็นด้วยมาก
5. การเป็นผู้ประกอบการสามารถเป็นนายจ้างของตนเอง โดยที่ไม่มีเงินเดือนหรือรายได้ที่แน่นอนแต่มีกำไรเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน	4.02 เห็นด้วยมาก	3.66 เห็นด้วยมาก
6. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นนักสู้ต่ออุปสรรคต่างๆ	4.08 เห็นด้วยมาก	3.94 เห็นด้วยมาก
7. การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากกว่าการเป็นลูกจ้าง	4.23 เห็นด้วยมาก	4.09 เห็นด้วยมาก
8. การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ	4.09 เห็นด้วยมาก	4.05 เห็นด้วยมาก
9. การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่ทำขายความสามารรถ	4.09 เห็นด้วยมาก	3.69 เห็นด้วยมาก
10. การเป็นผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ที่มองหาโอกาสและช่องทาง ในการสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง	4.15 เห็นด้วยมาก	3.89 เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 27 (ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นด้วยของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

ความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว/ เกษตรกรรวม/อื่นๆ
11. หากครอบครัวใดมีผู้ประกอบการอยู่มีแนวโน้มว่าบุคคลนั้นจะต้องออกมาเป็นผู้ประกอบการ	3.85 เห็นด้วยมาก	3.35 เห็นด้วย
12. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการขึ้นและลงของกิจการสามารถทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก	4.03 เห็นด้วยมาก	3.57 เห็นด้วยมาก
13. การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงานได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง	4.25 เห็นด้วยมาก	3.58 เห็นด้วยมาก
14. การเป็นผู้ประกอบการทำให้ ไม่มีเวลาที่เป็นส่วนตัว	3.91 เห็นด้วยมาก	3.35 เห็นด้วยมาก
15. การเป็นผู้ประกอบการไม่ต้องเสี่ยงกับการตกงาน	3.80 เห็นด้วยมาก	3.45 เห็นด้วยมาก
16. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	4.18 เห็นด้วยมาก	3.85 เห็นด้วยมาก
17. หากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จก็จะได้รับการยอมรับจากสังคม	4.18 เห็นด้วยมาก	3.97 เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยรวม		3.66 เห็นด้วยมาก

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49 เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

อาชีพผู้ปกครอง ได้จัดกลุ่มใหม่ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่มีรายได้ประจำ ประกอบด้วยอาชีพรับราชการ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้าง จำนวน 97 คน และกลุ่มที่ไม่รับรายได้ประจำ ประกอบด้วยอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่นๆ จำนวน 206 คน

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง มีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นด้วยในระดับมาก (4.04) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการมีความเป็นอิสระในการเลือกเวลาทำงาน ได้ตามความพอใจมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (4.25) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (4.23) และ การเป็นผู้ประกอบการเป็นอาชีพที่มีโอกาสสร้างความร่ำรวยและมั่งคั่ง ได้มากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (4.21)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความเห็นด้วยในระดับมาก (3.66) โดยความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความอดทนต่อความยากลำบากมากกว่าการทำงานเป็นลูกจ้าง (4.09) รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ได้ต้องเป็นผู้ที่พึงพอใจที่ได้ริเริ่มทำในสิ่งใหม่ ๆ (4.05) และหากธุรกิจที่ทำอยู่ประสบผลสำเร็จ ก็จะได้รับยอมรับจากสังคม (3.97)

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพของผู้ปกครอง		รวม
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว/เกษตรกร/อื่นๆ	
เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	15 (15.5)	25 (12.2)	40 (13.2)
อาจจะเป็นผู้ประกอบการ	29 (29.9)	51 (24.8)	80 (26.4)
ไม่แน่ใจ	46 (47.4)	107 (51.9)	153 (50.5)
อาจจะไม่เป็นผู้ประกอบการ	5 (5.2)	13 (6.3)	18 (5.9)
ไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน	2 (2.1)	10 (4.9)	12 (4.0)
รวม	97 (100.0)	206 (100.0)	303 (100.0)

จากตารางที่ 28 ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้าง ไม่แน่ใจที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการมีจำนวนมากที่สุดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมา ได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 29.9 ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 15.5 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.2 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 2.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม และอื่น ๆ ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจ ที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา ได้แก่ อาจจะเป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 24.8 ต้องการเป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 12.2 อาจจะไม่ใช่ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 6.3 และไม่เป็นผู้ประกอบการแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 4.9